

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กับ
ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. (ฉบับ สปช.) และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. (ฉบับ สปท.)

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>
<p>มาตรา ๓ บรรดากฎหมายระเบียบและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>มาตรา ๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่มีความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้มรายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่ายฟิล์มการบันทึกภาพ หรือเสียงการบันทึก โดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งทั้งปวงที่ไว้ปรากฏได้</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ แทนเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ แทนเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p> <p>(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่ง เป็นของคนต่างด้าวไปหุ้นชนิดออกให้แก่มือถือ ให้ถือว่า ไปหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ</p> <p>(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว (๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ ของคนต่างด้าว</p> <p>(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) หรือนิติบุคคลอื่นใด ที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว นิติบุคคลตามวรรคหนึ่งถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการ หรือกรรมการสมาชิกหรือมีทุนในนิติบุคคลอื่นให้ถือว่า ผู้จัดการหรือกรรมการหรือสมาชิกหรือเจ้าของทุนดังกล่าว เป็นคนต่างด้าว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการ แผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชน”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p> <p>“คณะกรรมการ ขสธ.” หมายความว่า คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“เลขาธิการ ขสธ.” หมายความว่า เลขาธิการ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>
<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>
<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>		
<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวาง ในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเกี่ยวกับการ การดำเนินงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ (๒) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตาม การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขโดยเฉพาะสิทธิในการรับรู้และเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้</p>	<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึง ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครัวของหน่วยงาน ของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงาน ของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า (๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือ ข่าวสารสาธารณะในครอบครัวของหน่วยงานของรัฐ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับ</p>	<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึง ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครัวของหน่วยงาน ของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงาน ของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า (๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือ ข่าวสารสาธารณะในครอบครัวของหน่วยงานของรัฐ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒)
<p>มาตรา ๒ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับกฎบัตรตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใสเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตประพฤตินิชอบ</p>	<p>ของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมโดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร (๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ</p> <p>(๔) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใสเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุลรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตประพฤตินิชอบ</p>
<p>มาตรา ๒ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับกฎบัตรตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๒๘ วรรคสี่ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้และมีหน้าที่ปฏิบัติกรใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการรวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการ ขสธ. เป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ขสธ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ</p> <p>สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ขสธ. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการขสธ.เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๗)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๗)
		<p>(๒) ออกระเบียบ และบริหารงานบุคคล</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๕) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) ดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการศึกษา อบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทักษะ ความรู้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการให้บริการประชาชน</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะกรรมการ ชสธ. มอบหมาย</p>
		<p>มาตรา ๔๕ ให้เลขาธิการ ชสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ชสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา ให้คณะกรรมการ ชสธ. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ชสธ. แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คุณสมบัติ และวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>

<p>พหุคูณ ข้อมูลบุคลากรของวิทยุภาคี ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)</p>
<p>หมวด ๗ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ถึงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑) โครงสร้างและภารกิจองค์กรในการดำเนินงาน</p> <p>(๒) สรุปลักษณะหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๔) กฎมติคณะรัฐมนตรีข้อบังคับคำสั่งหนังสือเวียนระเบียบแบบแผนนโยบายหรือการตีความทั้งนี้เฉพาะที่จัดทำขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้วถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก</p> <p>ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร</p>	<p>หมวด ๑๑ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นปัจจุบันรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ เข้าถึง หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวก ง่าย รวดเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสช. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) โครงสร้างการบริหารและรายนามผู้บริหาร หน่วยงาน สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ</p> <p>(๒) วิทยาลัย ศูนย์ พินิจกิจ ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน</p> <p>(๓) อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด</p> <p>พร้อมกับวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๔) ช่องทางหรือสถานที่ในการติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของ</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการการสามัญประจำกระทรวง ให้ถือว่าประธานกรรมการ ชสช. มีฐานะเป็นประธานกรรมการสามัญประจำกระทรวงและเลขาธิการ ชสช. มีฐานะเป็นรองประธานกรรมการสามัญประจำกระทรวง</p> <p>หมวด ๑๑ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นปัจจุบันรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ เข้าถึง หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวก ง่าย รวดเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสช. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) โครงสร้างการบริหาร และรายนามผู้บริหาร หน่วยงาน สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ</p> <p>(๒) วิทยาลัย ศูนย์ พินิจกิจ ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน</p> <p>(๓) อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด</p> <p>พร้อมกับวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๔) ช่องทาง หรือสถานที่ในการติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๗๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๗๖)
	<p>(๕) ข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>(๕) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องเนื่องหรือเกี่ยวข้องกับการจัดหาพัสดุ การประกอบกิจการ การให้บริการแก่ประชาชน การบริหารงานบุคคล การติดตามและหน่วยงาน การบริหารงานบุคคล การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นตามที่คณะกรรมการชสธ. กำหนด</p> <p>หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบ การอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมาย หรือกฎหมายกำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขออนุญาต ขอดจดทะเบียน ขออนุมัติ ขอลงทะเบียน หรือแจ้งข้อมูลก่อนดำเนินการ ต้องเปิดเผยหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน หรือการดำเนินการที่ต้องปฏิบัติตามในการยื่นคำขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขอรับอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งข้อมูลที่มีกฎหมาย หรือกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาต รวมทั้งจะต้องแจ้งขั้นตอนการพิจารณา และรายงานผลการพิจารณาให้ประชาชนทราบความคืบหน้า โดยสอดคล้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด</p>

<p>ที่มา ข้อมูลมูลวิภาคของกรมการทะเบียนการค้า ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๕)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๖)</p>
<p>มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตาม มาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้เว้นแต่ ผู้นั้นจะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริง มาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร</p>	<p>มาตรา ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำช่องทาง ในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้ (๑) รวบรวมจัดทำจัดพิมพ์จัดเก็บประมวลผล ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ (๒) ให้เปิดเผยเผยแพร่ซึ่งข้อมูลสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีบุคคลได้ร้องขอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (๓) ให้ข้อมูลชี้แจงให้ถ้อยคำต่อบุคคลองค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐของจัดให้มีช่องทางและรูปแบบของการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยประกอบด้วย (๑) จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ (๒) ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐและ ระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์จุดให้บริการ (๓) ระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ของ หน่วยงานของรัฐซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่าน ระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด</p>	<p>มาตรา ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำช่องทาง ในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้ (๑) รวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บ ประมวลผล ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ (๒) ให้เปิดเผย เผยแพร่ ซึ่งข้อมูลสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีบุคคลได้ร้องขอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนด (๓) ให้ข้อมูล ชี้แจง ให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐของจัดให้มีช่องทาง และรูปแบบของการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย (๑) จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ (๒) ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐ และ ระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดให้บริการ</p>

พจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถาน	ราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับสมัยใหม่)	ราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับสมัยใหม่)
<p>มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว</p> <p>(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา ๗ (๔)</p> <p>(๓) แผนงานโครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>(๖) สัญญาสัมปทานสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาที่ร่วมกันกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจตรวจสอบหรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผลการพิจารณาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนความเห็นแย้งและคำสั่งในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าวรวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย</p> <p>(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) แผนงานโครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึง</p> <p>(๖) ใบอนุญาตและเงื่อนไขของการอนุญาตประกอบกิจการสัญญาอนุญาตสัญญาความร่วมมือโครงการของรัฐสัญญาสัมปทานหรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือการให้บริการสาธารณะหรือการจัดทำบริการสาธารณะหรือการให้บริการสาธารณะ</p>	<p>(๓) ลำดับรายการเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องเปิดเผยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ</p> <p>(๔) ระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผลการพิจารณา คำวินิจฉัย หรือคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ความเห็นแย้งและคำสั่งในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว รวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย</p> <p>(๒) นโยบาย หรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึง</p> <p>(๖) ใบอนุญาตและเงื่อนไขของการอนุญาตประกอบกิจการ สัญญาอนุญาต สัญญาความร่วมมือโครงการของรัฐ สัญญาสัมปทาน หรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือการให้บริการสาธารณะ หรือการจัดทำบริการสาธารณะ หรือการให้บริการสาธารณะ หรือ</p>

<p>พหุชื่อ ข้อมูลสิทธิบัตรของราชบัณฑิตยสถาน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๕๕๐)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๕๕๑)</p>
<p>(๗) มติคณะรัฐมนตรีหรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรีทั้งนี้ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการรายงานชื่อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย</p> <p>(๘) ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น</p>	<p>หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลการครอบครองหรือการถือครองที่ดินของบุคคลหรือนิติบุคคลหรือการอนุญาตให้ถือครองที่ดินหรือใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งไม่อาจออกเอกสารสิทธิหรือออกหลักฐานการถือกรรมสิทธิ์ได้</p> <p>(๗) บันทึกการประชุมรายงานการประชุมเอกสารประกอบกรณำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีรวมทั้งองค์การกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นใด</p> <p>(๘) บันทึกการประชุมรายงานการประชุมเอกสารประกอบกรณำเสนอต่อที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๙) รายงานงบการเงินประจำปีและผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ</p> <p>(๑๐) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่งถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัตินี้ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปกปิดลบตัดทอนข้อความหรือกระทำการประการอื่นใดเพื่อมิให้มีการเปิดเผยซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นนั้นได้</p>	<p>สาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลการครอบครองหรือการถือครองที่ดินของบุคคลหรือนิติบุคคล หรือการอนุญาตให้ถือครองที่ดิน หรือใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งไม่อาจออกเอกสารสิทธิ หรือออกหลักฐานการถือกรรมสิทธิ์ได้</p> <p>(๗) บันทึกการประชุม รายงานการประกอบกิจการ เอกสารประกอบกรณำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งองค์การกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นใด</p> <p>(๘) บันทึกการประชุม รายงานการประกอบกิจการ ประกอบกรณำเสนอต่อที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๙) รายงานงบการเงินประจำปี และผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ</p> <p>(๑๐) ข้อมูลการประกอบกิจการ หรือการให้บริการทางธุรกิจอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปกปิด ลบ ตัดทอนข้อความหรือกระทำการประการอื่นใด เพื่อมิให้มีการเปิดเผยซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นนั้นได้</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สข.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบพ.)</p>
<p>มาตรา ๙ วรรคสาม บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ในกรณีที่เหมาะสมหรือหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ในการนี้ให้ค่านึงถึงถึงการช่วยเหลือผู้มิรายได้น้อยประกอบด้วยทั้งนี้แต่วันแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p>มาตรา ๑๓ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ ในกรณีที่มีการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นกระดาษหรือบันทึกเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งการจัดทำมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินการให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสม และไม่เกินต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๓ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มี คำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ ในกรณีที่มีการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นกระดาษ หรือบันทึกเป็น ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการจัดทำมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินการ ให้คณะกรรมการ พิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ในอัตราที่เหมาะสม และไม่เกินต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการ ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ พิจารณา กำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๙ วรรคท้าย คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๔ บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยขอด้วยกฎหมายหรือได้รับอนุญาตให้ทำงานหรือ ประกอบกิจการทางธุรกิจหรือมีถิ่นพำนักในราชอาณาจักร มีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรอง ของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๔ บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยขอด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตให้ทำงาน หรือ ประกอบกิจการทางธุรกิจ หรือมีถิ่นพำนักในราชอาณาจักร มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรอง ของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ คณะกรรมการ พิจารณา กำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะให้ประชาชนรับรู้อย่างเปิดเผยชัดเจน เพื่อประกอบการจัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ทั้งในระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น รวมทั้ง การพิจารณาว่ากฎหมายและโครงการหรือกิจกรรมบรรดา ที่อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยปกติสุข</p>	<p>มาตรา ๘ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ บังคับกับกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเป็นหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้ เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มี กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับ</p>

ประเภทของคดีของศาลปกครอง	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๒)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๒)
	<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติสุขภาพหรือการอื่น</p>	<p>ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ (๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวยังมิได้ดำเนินการ หรือดำเนินการยังไม่ครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้คณะกรรมการ ชสธ. ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วน อันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้และเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชสธ. อาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้โดยพลัน</p> <p>บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>
	<p>มาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการใช้เงินแผ่นดินหรือการได้รับอนุญาตสัญญา สัมปทานหรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมายหรืออำนาจของหน่วยงานรัฐหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคลหรือหน่วยงาน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ประชาชนรับรู้ติดตามตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานนั้น ได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงภัยของประชาชนหรือ ส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของ</p>	<p>มาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจ่ายเงินงบประมาณ หรือการได้รับอนุญาต สัญญา สัมปทาน หรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมาย หรืออำนาจของหน่วยงานรัฐ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงาน นั้น เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของ ประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตาม</p>

พหุชื่อ ข้อมูลบุคลากรของราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๐	ราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับ ส.ป.ช.)	ราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับ ส.ป.ท.)
	บุคคลอื่น	กฎหมายของบุคคลอื่น การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐ จะจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ดังกล่าวได้โดยสะดวก ทั้งนี้ คณะกรรมการ ชสธ. อาจประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดให้ประชาชน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือรายงานผลการดำเนินงาน ให้ประชาชนรับรู้และแสดงความคิดเห็น เพื่อประกอบการ จัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ทั้งใน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น รวมทั้ง การพิจารณาร่างกฎหมาย กฎ และโครงการ หรือกิจกรรม บรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่โดย ปกติสุข คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ หรือการอื่นได้
มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของการที่มีกฎหมาย เฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผยด้วยวิธีการ อย่างเป็นทางการ	บุคคลอื่น มาตรา ๑๐ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๙ หน่วยงาน ของรัฐมีหน้าที่ในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวมและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บรวบรวมและเปิดเผย โดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดเพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๑๐ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๙ หน่วยงาน ของรัฐมีหน้าที่ในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวม และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บรวบรวมและเปิดเผย โดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงข้อมูล

พญา ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๕)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๕)
<p>หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้วถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควรให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้หรือถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้แล้วจะยังไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการใดที่มีสภาพที่อาจบดบังหรือจะจัดทำสำเนาไว้ในสภาพอย่างใด เพื่อให้หรือจะจัดทำสำเนาไว้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำไปตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์จำแนกรวบรวมหรือจัดให้มีขึ้นใหม่เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระบบการบันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใดที่ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้า</p>	<p>หมวด ๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจจัดให้ได้ตามสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้หรือถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้แล้วจะยังไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ</p> <p>เจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้หากบุคคลผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งต้องจัดทำเป็นเอกสารจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์จำแนกรวบรวมหรือจัดให้มีขึ้นใหม่เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียงระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอื่นใด แต่ถ้าหน่วยงาน</p>	<p>ข่าวสารสาธารณะให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีช่องทางการรับแจ้งจากประชาชนที่ตรวจสอบพบว่า ข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดเปลี่ยนแปลง หรือไม่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปตรวจสอบ และแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์โดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใด และคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจจัดให้ได้ตามสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้หรือถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้แล้วจะยังไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ</p> <p>เจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้หากบุคคลผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต้องจัดทำเป็นเอกสารจำนวนมาก หรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจัดทำให้ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพ เป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพ หรือเสียงระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบอื่นใด แต่ถ้าหน่วยงาน</p>

<p>พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒)</p>
<p>หน่วยงานของรัฐเห็นว่าการมีข้อมูมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อราชการส่วนราชการของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p> <p>ให้นำความในมาตราสองวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารได้ตามมาตรานี้โดยอนุโลม</p>	<p>ของรัฐเห็นว่าการมีข้อมูมิใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อราชการส่วนราชการของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p>	<p>ของรัฐเห็นว่าการมีข้อมูมิใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นอุปสรรคต่อสิทธิเสรีภาพของราชการส่วนราชการของรัฐจะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยมิชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นและได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนราชการของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นโดยมิชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนราชการของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นโดยมิชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐนั้นพิจารณา เพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดทำ ข้อมูลข่าวสารให้แก่คนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่ ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุ อันสมควรผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการว่าแต่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตาม มาตรา ๑๗ หรือคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือ ลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา๒๕</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียนในกรณี ที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้แต่ต้องแสดง เหตุผลและรวบรวมเวลาที่หมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียน</p>	<p>มาตรา ๑๗ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ ข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่จัดทำข้อมูลข่าวสาร ของราชการไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้หรือไม่จัดทำข้อมูล ข่าวสารของราชการให้แก่คนหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่า ตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควรผู้นั้น มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียนในกรณี ที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้แต่ต้องแสดง เหตุผลและรวบรวมเวลาที่หมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียน</p>	<p>มาตรา ๑๗ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ ข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่จัดทำข้อมูลข่าวสาร ของราชการไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้หรือไม่จัดทำข้อมูล ข่าวสารของราชการให้แก่คน หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่า ตนไม่ได้รับความสะดวก โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ชลธ.</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ชลธ. ตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการ ชลธ. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียนในกรณีที่มี เหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผล และรวบรวมเวลาที่หมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับความร้องเรียน</p>
<p>หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย</p>	<p>หมวด ๔ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ จะเปิดเผยมิได้</p>	<p>มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ จะเปิดเผยมิได้</p>	<p>มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ จะเปิดเผยมิได้</p>
<p>มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มี ลักษณะอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยค่านึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามมากฎหมายของ หน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>	<p>มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยค่านึงถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>	<p>มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยค่านึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>

พร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้</p> <p>ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา</p> <p>คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูล</p>	<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้</p> <p>ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่ง</p>	<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้</p> <p>ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ พิจารณา กำหนดคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากอุทธรณ์</p>

พหุ.ข.ข้อมูลชีวิตของราษฎรที่ ๑๕๘	รับพิจารณาบัญชี (ฉบับสภ)	รับพิจารณาบัญชี (ฉบับ สขท)
<p>ชาวสภานั้นมีได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารนั้นได้แล้วแต่กรณี</p>	<p>ข้อมูลข่าวสารสภานั้นไม่ได้แล้วแต่กรณี ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสภานั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง</p>	<p>ข้อมูลข่าวสารสภานั้นไม่ได้แล้วแต่กรณี ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสภานั้น อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ สขท. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง</p>
<p>มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มี ประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการ</p>		<p>มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสภานั้นที่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำสั่ง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p> <p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของ ข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงาน ทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่ นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p>

พ.รบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปท.)
<p>มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้จะต้องดำเนินการระบวมการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่ไม่จำเป็นจะพิจารณา สืบหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการคณะกรรมการหรือศาลต้องดำเนินการระบวมการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่ไม่จำเป็นจะพิจารณา สืบหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>	<p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใด และข่าวสารสาธารณะเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายใดให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบรับผิดหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรา ๑๖</p>	<p>มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบรับผิด หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ</p>	<p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้น ไม่ว่างจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ ชสธ. คณะอนุกรรมการ หรือศาล ต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น เปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีที่ไม่จำเป็นจะพิจารณา สืบหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>
<p>มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใดให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบรับผิดหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรา ๑๖</p>	<p>มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบรับผิด หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ</p>	<p>มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบรับผิด หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ</p>

ทรัพย์สินส่วนบุคคลของภรรยา (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์ของบุคคลและคำสั่งนั้นได้สุภาพหรือประโยชน์อื่นของบุคคลและคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุในกรณีที่มีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้</p> <p>การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว</p>	<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิตร่างกายสุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมี การกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสาร สาธารณะนั้นตามความเหมาะสมก็ได้การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไม่เป็นที่เหตุให้หน่วยงาน ของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมี ในกรณีดังกล่าว</p>	<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะ แก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมี การกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสาร สาธารณะนั้นตามความเหมาะสมก็ได้การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไม่เป็นที่เหตุให้หน่วยงาน ของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมี ในกรณีดังกล่าว</p>
	<p>มาตรา ๒๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ตามที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ อาจออกระเบียบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ชสธ. กำหนด วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติ แห่งกฎหมายนี้ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามวรรคหนึ่งต้องเป็น หน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการ ของหน่วยงานดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ตามที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ อาจออกระเบียบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ชสธ. กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติ แห่งกฎหมายนี้ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามวรรคหนึ่งต้องเป็น หน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการ ของหน่วยงานดังกล่าว</p>
<p>หมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</p> <p>มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคล ธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย</p>	<p>หมวด ๔ ข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>มาตรา ๒๔ วรรคแรก</p> <p>ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามการจัดระบบ ข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>มาตรา ๒๔ วรรคแรก</p> <p>ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามการจัดระบบข้อมูล ส่วนบุคคล</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้ฉบับบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของ มาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวง ตามวรรคหนึ่งนั้นต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผย ประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตาม มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการ ของหน่วยงานดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่ เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มี ระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจาก เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทั่งถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูล ส่วนบุคคลไว้</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล หรือกฎว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบ ข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่ เกี่ยวข้องและจำเป็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มี ระบบดังกล่าว เมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจาก เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทั่งถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและ ตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลส่วน บุคคลไว้</p>
<p>มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของ หน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและ ยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจาก เจ้าของข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทั่งถึง ประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและ ตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้</p> <p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่ เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มี ระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจาก เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทั่งถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูล ส่วนบุคคลไว้</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล หรือกฎว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบ ข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่ เกี่ยวข้องและจำเป็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มี ระบบดังกล่าว เมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจาก เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทั่งถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและ ตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลส่วน บุคคลไว้</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.พ.)</p>
<p>ข้อมูล</p> <p>(๑) วิธีการตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(๑) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล</p> <p>(๑) แหล่งที่มาของข้อมูล</p> <p>(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล</p> <p>ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ นำข้อมูลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติและกรณีที่ต้องขออนุญาตนั้นเป็นกรณีที่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ซึ่งจะเป็นผลให้ข้อมูลข่าวสารนั้นได้</p> <p>เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ</p>	<p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p> <p>(ง) วิธีการตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณีที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลส่วนบุคคลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ และกรณีที่ต้องขออนุญาตนั้นเป็นกรณีที่ต้องแจ้งให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับ</p> <p>หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณีที่มีการจัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p>	<p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p> <p>(ง) วิธีการตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(๔) ตรวจสอบแก้ไข ข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณีที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลส่วนบุคคลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ และกรณีที่ต้องขออนุญาตนั้นเป็นกรณีที่ต้องแจ้งให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับ</p> <p>หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณีที่มีการจัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลดังกล่าวหรือในขณะนั้นมิได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการออกหมายไปติดตามทวงถามหนี้ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการให้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๓) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด</p> <p>(๔) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูแลค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๕) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวน หรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๖) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๗) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลซึ่งแท้จริงดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตนเพื่อการนำใบติดตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการให้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น</p> <p>(๓) ต่อหน่วยงานที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด</p> <p>(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อการตรวจดูแลค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวน หรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๘) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปติดตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการให้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น</p> <p>(๓) ต่อหน่วยงานที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด</p> <p>(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการตรวจดูแลค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่านเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชี แสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้นตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.พ.)</p> <p>(๙) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดง การเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.พ.)</p> <p>(๙) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดง การเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับตนและเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้อง ใหบุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้อง กับ บุคคลนั้นและให้นำมาตรา ๙วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ตนได้แจ้งให้สิทธิยื่น คำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแล ข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ส่วนนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณา คำขอ ดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสามสิบวันนับแต่วันแจ้งคำสั่งไม่ยินยอม</p>	<p>มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้อง กับ บุคคลนั้น</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ใดถ้ากรณีมีเหตุอันควรหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อ เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ตนได้แจ้งให้สิทธิยื่นคำขอเป็น หนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลส่วนนั้น ได้ทั้งนี้หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งผลการพิจารณา ให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่ วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือ ลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ</p>	<p>มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้อง กับ บุคคลนั้น</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อ เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ตนได้แจ้งให้สิทธิยื่นคำขอเป็น หนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลส่วนนั้นได้ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งผลการพิจารณา ให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ โดยยื่นคำอุทธรณ์</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p>
<p>แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุค่าของของตนแนบไปไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ เป็นผู้เยาว์คนไร้ความสามารถคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลได้ถึงแก่กรรมแล้วก็ได้</p>	<p>คณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอหมายเหตุค่าของของตนแนบไปไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือมีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์คนไร้ความสามารถคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถึงแก่กรรมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ต่อคณะกรรมการ ชสธ. และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ หมายเหตุค่าของของตนแนบไปไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือมีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถึงแก่กรรมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>หมวด ๔: เอกสารประวัติศาสตร์</p>	<p>หมวด ๖ ข้อมูลของกฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับบริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ระหว่างการทำงานปฏิบัติงานและเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่งต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่คณะกรรมการกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียมประเพณี สติปัญญา หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษา ค้นคว้า หรือคัดเลือก และเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐานทางราชการตลอดไป หรือตามที่จะจัดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด</p>
<p>มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้นให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภทดังนี้ (๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี (๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี กำหนดเวลาตามวรรคสองอาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับบริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ระหว่างการทำงานปฏิบัติงานและเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่งต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียมประเพณี สติปัญญา หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษา ค้นคว้า หรือคัดเลือก และเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐานทางราชการตลอดไป หรือตามที่จะจัดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับบริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ระหว่างการทำงานปฏิบัติงานและเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่งต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียมประเพณี สติปัญญา หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษา ค้นคว้า หรือคัดเลือก และเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐานทางราชการตลอดไป หรือตามที่จะจัดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ปท.)
<p>(๑) หน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอยโดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับของกฎหมายแห่งชาติกรมศิลปากร</p> <p>(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผยโดยมีคำสั่งขยายนานกว่าสิบปีเป็นการเฉพาะรายคำสั่งขยายนานให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้</p> <p>การตรวจสอบสวนหรือทบทวนมิให้มีการขยายนานไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรานี้มีให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีออกระเบียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา</p>	<p>กรณีที่หน่วยงานของรัฐยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานหรือมีคำสั่งไม่ควรถวายข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นให้ขยายนานแล้วจะเกินสิบปีไม่ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>กรณีที่หน่วยงานของรัฐยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน หรือมีคำสั่งไม่ควรถวายข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นให้ขยายนานแล้วจะเกินสิบปีไม่ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ</p>	<p>หมวด ๗ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขานุการผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและผู้ทรงคุณวุฒิอื่น</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งจำนวน ๑๕ คน เรียกว่า “คณะกรรมาธิการข้อมูลข่าวสารของราชการ” เรียกโดยย่อว่า “กขส” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเป็นประธานกรรมาธิการ</p> <p>(๒) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>(๓) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๒ คน</p> <p>ซึ่งประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเป็นผู้แต่งตั้งจากการคัดเลือกของผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรียกว่า “คณะกรรมาธิการ” ประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๒๘</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงกลาโหม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาาระบบราชการ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>ให้คณะกรรมการเลขาธิการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง ซึ่งเป็นประธานกรรมการ</p>

<p>พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. ส.ป.ช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. ส.ป.ท.)</p>
<p>จากภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อีกเก้าคนเป็นกรรมการ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการ ของสำนักงบประมาณรายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็น เลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>และพิทักษ์สิทธิมนุษยชนจากผู้มีประสบการณ์ทำงาน เกี่ยวข้องก้องค์กรหรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญและ ประสบการณ์เป็นที่ยอมรับในด้านนิติศาสตร์รัฐศาสตร์ สิทธิมนุษยชนและสื่อสารมวลชนเป็นอย่างดีน้อย โดยการเสนอรายชื่อของหน่วยงานรัฐสถาบันทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งตามกฎหมาย ให้มีเลขานุการสำนักงานเป็นกรรมการและ เลขานุการโดยตำแหน่ง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้ง เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้มีสำนักงานคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการพระราชบัญญัตินี้ และมีหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติ คณะกรรมการรวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามวัตถุประสงค์ ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ให้เลขาธิการ ขสธ. ตามมาตรา ๔๔ เป็นเลขานุการ คณะกรรมการขสธ. และให้คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง ข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับกับกรรมการ โดยตำแหน่งตามวรรคสอง</p>
		<p>มาตรา ๒๙ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือก กรรมการ ขสธ. ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และ คัดเลือกกรรมการ ขสธ. ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๓๑. (๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย อดีตผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และอดีตตุลาการในศาล ปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อและคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่</p>

พระบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)
		<p>ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ประธาน รัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือก กันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ปฏิบัติ หน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่ กรรมการคัดเลือกแทน</p> <p>(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือก บุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. จากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะแต่งตั้ง</p> <p>(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือก บุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้เปิดรับสมัครจาก บุคคลทั่วไปเพิ่มเติมตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติม ตาม (๓) เป็นกรรมการ ขสธ. เพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือก บุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. ไว้แล้ว</p> <p>(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับการคัดเลือก เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และกรรมการ ขสธ. โดยตำแหน่งประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็น ประธานกรรมการ ขสธ. คนหนึ่ง และให้คณะกรรมการ คัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ</p>

พ.รบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.บ.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.บ.ท.)
<p>มาตรา ๒๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับคำขอ</p> <p>(๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับกาปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๓ คณะกรรมการมีบทบาทอำนาจและหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์นโยบายและแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายมาตรการแผนยุทธศาสตร์แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๒) ส่งเสริมสนับสนุนและกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งหรือปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีคณะรัฐมนตรีรัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบายปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะปรับปรุงและประชาชนในการรับรู้หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>	<p>ขสธ. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด</p> <p>มาตรา ๔๐ คณะกรรมการ ขสธ. มีบทบาท อำนาจและหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายและแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้ หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>

<p>พ.รบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)</p>
<p>(๗) ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใดๆ</p> <p>ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดการให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่มีคิดค่าบริการ</p> <p>(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง</p> <p>(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่พระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	<p>(๗) ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใดๆ</p> <p>ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดการให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่มีคิดค่าบริการ</p> <p>(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง</p> <p>(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่พระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	<p>(๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) พิจารณาดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเรื่องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดการให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่มีคิดค่าบริการ</p> <p>(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง</p> <p>(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่พระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบพ.)
<p>มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่รับแต่งตั้งผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้</p>	<p>(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ระเบียบข้อบังคับหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชน เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>การออกกระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งหรือการกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพระราชบัญญัตินี้ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและจะต้องไปรวมทั้งหมดซึ่งจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก</p>	<p>(๑๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>การออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ขสธ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์ หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก</p> <p>ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบต่อภารกิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ขสธ. มีหน้าที่จะต้องเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>มาตรา ๓๒ กรรมการ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระไม่วรรคหนึ่งหากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ขสธ. ขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ขสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ขสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่รับแต่งตั้งผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้</p>	<p>มาตรา ๓๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่งหากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่ ยกเว้น</p>	<p>มาตรา ๓๒ กรรมการ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระไม่วรรคหนึ่งหากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ขสธ. ขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ขสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ขสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๕)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๕)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๕)</p>
<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับกับการ ขสธ. การครบวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ ขสธ. โดยอนุโลม</p>	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>
<p>มาตรา ๓๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๒) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง ด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง ความหลากหลาย</p> <p>มาตรา ๓๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง</p> <p>(๒) วิกิลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๕) ตัดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p>	<p>มาตรา ๒๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น</p> <p>(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง ในระยะเวลาสามปีก่อนวันได้รับการแต่งตั้ง</p> <p>(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ</p> <p>(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๗) ไม่เป็นคนที่ความสามารถหรือคนเสมียนไร้ความสามารถ</p> <p>(๘) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและ คุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้คดีนั้น จะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการลงโทษไว้แต่เป็นกรณี ที่คดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการลงโทษในความผิดอัน ได้กระทำได้โดยประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p>	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>
<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>

ที่มา ของมติของสภาผู้แทนราษฎร	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท)
	<p>(๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๑๑) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ</p>	<p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้นั้นจะยังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำความผิดหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๘) เคยถูกไล่ออกปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๑๐) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๑๑) เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๑๒) ดำรงตำแหน่งใดในหุ้นส่วนบริษัทหรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหากำไร</p> <p>(๑๓) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>(๑๔) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ชสธ.</p> <p>ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือก</p>

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน (มาตรา ๕๔๕๐)	ทางพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ทางพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือประพฤติสุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>มาตรา ๓๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) อายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙</p> <p>(๕) ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในกรณีที่ทำตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะกรรมการประกอบด้วยการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนโดยให้ผู้ได้รับการคัดเลือกมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี</p>	<p>ดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้รับไม่ได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้อถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่สมัครไว้แล้ว ตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือจะให้มีการเปิดรับสมัครเพิ่มเติมก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการ ขสช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑</p> <p>(๕) คณะกรรมการ ขสช. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ</p> <p>ในกรณีมีปัญหาว่าการกรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) หรือไม่ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ขสช. ตามวรรคหนึ่งให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.พ.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.พ.)
<p>มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>มาตรา ๓๒ การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นการประชุมองค์ประชุมโดยการประชุมองค์ประชุมทำได้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการปกครองของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการ ขสธ. แทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการ ขสธ. ที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปและให้ถือว่าคณะกรรมการ ขสธ. ประกอบด้วยกรรมการ ขสธ. เท่าที่มีอยู่แต่วันแต่มีกรรมการ ขสธ. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน</p> <p>ในกรณีที่ประธานกรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งให้กรรมการ ขสธ. ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ขสธ. ไปจนกว่าประธานกรรมการ ขสธ. ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>มาตรา ๓๒ การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นการประชุมองค์ประชุมโดยการประชุมองค์ประชุมทำได้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการปกครองของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้ถือว่ากรรมการ ขสธ. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>
<p>มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นการประชุมองค์ประชุมโดยการประชุมองค์ประชุมทำได้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการปกครองของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการ ขสธ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ขสธ. ที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นการประชุมองค์ประชุมโดยการประชุมองค์ประชุมทำได้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการปกครองของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการ ขสธ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ขสธ. ที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นการประชุมองค์ประชุมโดยการประชุมองค์ประชุมทำได้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการปกครองของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการ ขสธ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ขสธ. ที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.) ให้ประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่จากปฏิบัติหน้าที่ได้ให้การหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาประชุมเลือกกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.) ให้ประธานกรรมการ ชสธ. เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธานกรรมการ ชสธ. หรือประธานกรรมการ ชสธ. ไม่มาประชุมหรือไม่จากปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ชสธ. ที่มาประชุมเลือกกรรมการ ชสธ. คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมหรือการให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ชสธ. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ กรรมการ ชสธ. คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด
		<p>มาตรา ๓๗ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด</p> <p>การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ กรรมการ ชสธ. ทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน โดยส่งทางไปรษณีย์ หรือแจ้งทางช่องอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่กรรมการ ชสธ. นั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้วกรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะ กรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้</p> <p>บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณี มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการ ชสธ. จะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๘ ประธานกรรมการ ชสธ. มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการประชุมและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการ ประชุม ให้ประธานกรรมการ ชสธ. มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้ถ้าประธานกรรมการ ชสธ. ไม่อยู่ในที่ ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มา ประชุมเลือกกรรมการ ชสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ในที่ประชุม</p>

<p>พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปท.)</p>
<p>มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งจัดเอกสารหรือพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีมาตรา ๑๑หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้บังคับขอมไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ</p> <p>หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่มีก็ตาม</p>	<p>มาตรา ๓๖ คณะกรรมการมีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลใดส่งเอกสารหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนหรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจในการเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๓๙ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ</p> <p>มาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงาน หรือบุคคลใด ส่งเอกสารหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจในการเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>กรณีหน่วยงานของรัฐใดถูกร้องเรียนว่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>คณะกรรมการ ชสธ. อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้อัยการ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ชสธ. ตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดได้ตามความเหมาะสม เพื่อเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ชสธ. ตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเรียนนั้น รวมทั้งอาจขอให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ ตามสมควร</p> <p>คณะกรรมการ ชสธ. และเจ้าหน้าที่ระดับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารสามารถส่งหน่วยงานรัฐดังกล่าวในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเรียนตามมาตรา ๔๐ (๗)</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ลปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้ความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการคณะกรรมการและคณะทำงานที่คณะกรรมการแต่งตั้งหรือคณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนที่ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการแต่งตั้ง หรือ คณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ชสธ. ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการจัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะและติดตามประเมินผลตลอดจนการพิจารณาทบทวนแนวทางการให้สอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็นสภาพการณ์ ของการพัฒนามา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ รวมทั้งจะต้องประเมินผลการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. เป็นประจำทุกปี รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็น ต่อ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา ทั้งนี้ กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จากประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ นำเสนอข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่คราว</p> <p>ให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลรายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สาธารณชนรับทราบผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการจัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะและติดตามประเมินผลตลอดจนการพิจารณาทบทวนแนวทางการให้สอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็นสภาพการณ์ ของการพัฒนามา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ รวมทั้งจะต้องประเมินผลการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. เป็นประจำทุกปี รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็น ต่อ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา ทั้งนี้ กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จากประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ นำเสนอข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่คราว</p> <p>ให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลรายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สาธารณชนรับทราบผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ และติดตาม ประเมินผล ตลอดจนการพิจารณาทบทวน แนวทางให้สอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็น สภาพการณ์ ของการพัฒนามา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ รวมทั้งจะต้องประเมินผลการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. เป็นประจำทุกปี รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็น ต่อ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา ทั้งนี้ กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จากประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ นำเสนอข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่คราว</p> <p>ให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลรายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สาธารณชนรับทราบผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ.สพช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ.สพท.)
		<p style="text-align: center;">หมวด ๘</p> <p style="text-align: center;">สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการฯ เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสูงสุดในการปฏิบัติงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการฯ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ</p> <p style="text-align: center;">สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการฯ</p> <p>รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้กักปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๒) ออกระเบียบ และบริหารงานบุคคล</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๕) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>

พิจารณาข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>หมวด ๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามความเหมาะสมซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕</p>	<p>หมวด ๘ การวินิจฉัยอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการรับคำอุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผยหรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอหรือการอุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านหรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะกรรมการ ชสธ. มอบหมาย มาตรา ๔๕ ให้เลขาธิการ ชสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ชสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา ให้คณะกรรมการ ชสธ. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คุณสมบัติ และวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง ให้ถือว่าประธานกรรมการ ชสธ. มีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการ ชสธ. มีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง</p>
<p>หมวด ๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามความเหมาะสมซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕</p>	<p>หมวด ๘ การวินิจฉัยอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการรับคำอุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผยหรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอหรือการอุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านหรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>หมวด ๙ การวินิจฉัยอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจในการรับคำอุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผยหรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอ หรือการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตาม หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคล</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p>
<p>การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศเศรษฐกิจและการคลังของประเทศหรือการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>มาตรา ๓๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคนและให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใดกรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้</p> <p>กรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งค่าอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุดและในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ตามเหมาะสมเพื่อพิจารณากรณีอุทธรณ์ที่มีผู้ยื่นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งค่าอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความมั่นคงของประเทศ ด้านเศรษฐกิจและการคลัง ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม หรือด้านอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินการรวบรวมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคสองต้องมีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่น้อยกว่าสามคนโดยมีเลขานุการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมายปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>คณะกรรมการ ชสธ. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ตามความเหมาะสม เพื่อพิจารณากรณีอุทธรณ์ ทั้งนี้ เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการ ชสธ. พิจารณาส่งค่าอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคสอง ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านสื่อสารข้อมูล ด้านการข่าวกรอง การทหาร และความมั่นคง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้านการศึกษาวิจัย ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม และโบราณคดี ด้านนิติศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชน ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านนิติศาสตร์แผ่นดิน ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านนิติศาสตร์หรือด้านอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินการรวบรวมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการ ชสธ. ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคสอง ต้องมีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีเลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการ</p>

<p>พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)</p>
<p>ให้นำความในมาตรา ๑๓วรรคสองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาขอโทษคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม มาตรา ๓๕ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาวิธีพิจารณาและวินิจฉัยและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม</p>	<p>ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะกรรมการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ขยายระยะเวลาได้คราวละเจ็ดวัน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นทั้งนี้รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p>	<p>มอบหมายปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้คณะกรรมการ ชสธ. หรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสามารถพิจารณาวันที่ได้รับคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ขยายระยะเวลาได้คราวละเจ็ดวัน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็น ทั้งนี้ รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำอุทธรณ์ การวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสามารถของคณะกรรมการ ชสธ. หรือคณะอนุกรรมการ จะต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของกฎหมาย รวมถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ</p>
<p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p>	<p>หมวด ๙ การคุ้มครองและบทลงโทษ</p>	<p>หมวด ๑๐ การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ</p>
<p>มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
		<p>มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัติ โดยเจตนาไม่สุจริต หรือเพื่อแสวงผลประโยชน์ที่มีขอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>

การรับข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>มาตรา ๓๘ หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือการปฏิบัติราชการย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้อง หรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญา หรือทางแพ่ง เว้นแต่จะได้กระทำให้โดยเจตนา หรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสดงผลประโยชน์ที่มีควรรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด</p>	<p>มาตรา ๔๗ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือการปฏิบัติราชการ ย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้อง หรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญา หรือทางแพ่ง เว้นแต่จะได้กระทำให้โดยเจตนา หรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสดงผลประโยชน์ที่มีควรรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด</p>
		<p>มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจปรับทางปกครองตามหมวดนี้กับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายโดยคำนึงถึงความร้ายแรงในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. และผลผลประโยชน์ที่ได้รับจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครองให้ดำเนินการบังคับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง</p>
บทเฉพาะกาล		
<p>มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งหรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด</p>		

พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
	<p>มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการ ขสธ. ตาม มาตรา ๒๘ จะต้องแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ทั้งนี้ เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ขสธ. แล้ว ให้คณะกรรมการ ขสธ. ดำเนินการสรรหาเลขาธิการ ขสธ. ตามมาตรา ๔๕ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป</p>
	<p>มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สินสิทธิหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน ขสธ. เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักงานนายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๕๒ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สินสิทธิหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p>
	<p>มาตรา ๔๒ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเมื่อได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สำนักงานบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้นี้เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ ได้รับอยู่เดิม</p>	<p>มาตรา ๕๓ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเมื่อได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สำนักงานบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้นี้เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ ได้รับอยู่เดิมไม่ได้รับผู้ที่ไม่ได้</p>

พระบรมราชโองการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบพ.)
	<p>ไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม่ได้แจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>แจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>
	<p>มาตรา ๕๓ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบรรจุและแต่งตั้งลูกจ้างให้ถือว่าเป็นการออกจางานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๕๓ ให้ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๕๕ ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ชสธ. ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ชสธ. จะต้องประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ครบถ้วน</p>